

Karlijntje

tekst: Lambrecht Lambrechts (1865 - 1932)

muziek: Emiel Hullebroeck (1878 - 1965)

zeer lichtjes, vertellend (♩ = 88)

1. Zij kwa - men van Ter Bosch ge - re - den, waar
2. Een knaap trad uit het ho - ge ko - ren en
3. Een log - ge wolk kwam aan - ge - wen - teld, zo
4. De min - naar zei: "A - dieu! Kar - lijn - tje!" en

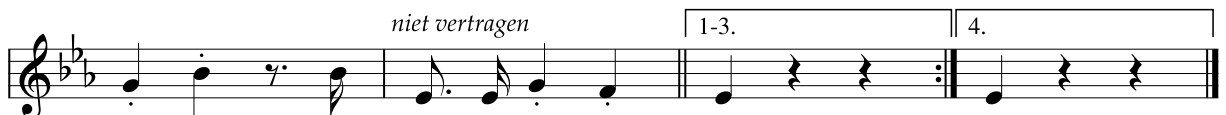
1. 't gro - te ker - mis was: de pach - ter en de pach - te - res - se, Kar -
2. wip - te na - der - bij. Het was een stou - te, vlug - ge ke - rel, daar
3. don - ker als een muur. Zij scheur - de plid - der - plet - send o - pen en
4. sprong weer op de baan. Kar - lijn - tje had in heel haar le - ven geen

1. lijn - tje, blond als vlas. De pach - te - res - se zei, be - kom - merd: "Daar
2. zat hij aan haar zij. De boer sprak van de ker - mis - fees - te, was
3. spooog de lucht vol vuur. Het ging te vier - klauw door de bos - sen, a -
4. mooi - er reis ge - daan. Nog nooit ge - voel - de zij haar zin - nen zo

1. flik - kert al een star!" In - tus - sen zat Kar - lijn - tje stil te
2. lol - lig als een nar, ter - wijl de hand - jes naar el - kan - der
3. beel voor - bij en spar, ter - wijl de lip - jes naar el - kan - der
4. lek - ker in de war! Ik wens u al - len zulk een leu - tig

1. dro - men van - ach - ter op de kar.
2. tast - ten van - ach - ter op de kar.
3. zoch - ten van - ach - ter op de kar.
4. tocht - je van - ach - ter op een kar.